

Învățături practice din cartea Iov (1)

Bănuieli

William Kelly

© CSV, Online începând de la: 13.12.2018, Actualizat: 13.12.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Pentru un credincios sincer nu este nimic mai dureros decât să fie acuzat pe bază de presupuneri nedovedite. Și aceasta au făcut cei trei prieteni față de Iov. Ei nu puteau prezenta fapte, care ar fi fost capabile să convingă conștiința lui. În loc să facă aceasta, căutau o dovadă pentru bănuiala lor și în cuvinte nestăpânite, deseori răzvrătite căutau să găsească aceasta la Iov greu încercat.

Aceasta era pentru el deosebit de zdrobitor, și noi știm cât de dureros a simțit el aceasta. Duhul de critică, care stăpânea pe prieteni, i-a împiedicat să aștepte până când Dumnezeu va aduce adevărul lucrurilor la lumină. Căci fără îndoială la Iov era ceva de învinuit, dar el nu a făcut păcatele ascunse, la care ei făceau aluzie. Ei au depășit orice limită, care s-ar fi convenit unei purtări de grijă plină de dragoste, și nu s-au dat în lături să rostească pe față sentința lor aspră. Cu siguranță Dumnezeu ne face cunoscut toate acestea, ca să ne atenționeze cu privire la această greșală fundamentală în judecarea celorlalți credincioși.

Nimic nu este mai periculos decât judecarea după aparențe. Chiar dacă s-ar aduce reclamații mai grave și mai justificate decât cele pe care prietenii le-au putut aduce împotriva lui Iov, totuși Adunarea nu are voie să exercite disciplina – și nici nu ar trebui personal să judeci – atâta timp cât Dumnezeu nu a revelat adevărul. Niciodată nu s-ar fi ajuns la unele sciziuni sau înstrăinări personale, dacă s-ar fi ținut mai mult cont de aceasta. Și deoarece avem în Scriptură o carte, care între altele are scopul să ne păzească de astfel de greșeli, suntem mult mai puțin scuzabili decât prietenii lui Iov.

Pentru Iov era greu să determine pe prieteni să gândească altfel, deoarece ei se refereau la exprimările lui greșite. În privința aceasta, cu regret ei aveau mare dreptate! Cu toate acestea, conștiința lui este curată: el știe că prietenii lui îl nedreptățesc în deducțiile lor. El se știe nevinovat de păcatele îngrozitoare, ascunse, de care ei îl învinovătesc. Chiar dacă el nu înțelege de ce vin aceste suferințe peste el, crede totuși că Dumnezeu Își are mâna în toate. Și acum sufletul lui în această furtună, care bânuie în viața lui, este mânat încoace și încolo între deznădejde și speranță, între revoltă și încredere. Că la el se găsește de asemenea speranță și încredere a credinței, putem vedea din seria de discuții care urmează (Iov 15-19). Vedem acolo, că înapoia cuvintelor lui Iov stă o încredere mare în dragostea lui Dumnezeu, că el este capabil în suferința lui să exprime o credință care este mult mai tare și mai statornică decât a celorlalți. Și când la sfârșitul istoriei lui Dumnezeu aduce aceasta la lumină, prietenii, care nu au știut despre ea, ajung rușinați: Iov însuși trebuie să se roage pentru ei.

Prima serie de discuții (Iov 3-14) arată clar cum bănuiala celor trei prieteni față de Iov crește mereu. Ei nu au venit imediat cu cele mai răutăcioase concluzii. La început a fost îngrijorarea, în mod deosebit la Elifaz; mai târziu bănuiala a crescut. Și Iov s-a împotrivit cu înverșunare crescândă la învinovățirile rele ale lor, la care el prin felul în care s-a prezentat a subminat încrederea bună a prietenilor în veridicitatea dreptății sale.

Începând cu capitolul 15 devine vizibil că părerea celor trei prieteni se consolidează tot mai mult. Ei încep să vorbească tot mai deschis. Iov dimpotrivă, când se adresează prietenilor, devine liniștit în exterior, și mai demn. Însă lăuntric el este departe de ei, mai mult decât a fost vreodată mai înainte. El îi tratează ca oamenii care nu înțeleg nimic din situația în care se află el și nu au nici o înțelegere clară a căilor lui Dumnezeu. În felul acesta se pierde de ambele

părți orice influență bună, atât cu privire la mângâiere, cât și cu privire la îndemnul dumnezeiesc. În mod regretabil în ei toți se găsește numai eșec. Niciunul din ei nu pot da răspunsul adevărat la întrebarea grea, până când Dumnezeu Însuși îi învață pe toți la sfârșitul cărții.

Tradus de la: [Praktische Lehren aus dem Buch Hiob \(1\)](#)

Titlul original: „Praktische Lehren aus dem Buch Hiob. (1) Verdächtigungen“
din *Ermunterung und Ermahnung*, 1992, pag. 138 și următoarele.

Traducere: Ion Simionescu